

Az arany oroszlánymajmocska *Leontopithecus rosalia*

Készítette: Derzsényi Gabriella

- A díszállat-kereskedelmek és állatkertek kedvence
- Ennek ellenére egyedszáma drámaian megfogyatkozott → eredeti élőhelye (Brazília atlanti partvidéke) esőerdei teljesen eltűntek, elsősorban **emberi tevékenység** miatt...
- 1970-es évek elejére a vadon élő egyedek száma **500 alá csökkent**
- A világ állatkertjeiben kb. **75 példány** élt

Első próbálkozások

- Kudarcuk sok tanulsággal szolgált: a fogságban nevelt egyedek nem tudták a túléléshez szükséges ismereteket (*táplálkozás, ragadozók elkerülése, tájékozódás, társas kapcsolatok kialakítása*) → az első 2 évben szabadon engedett oroszánmajmocsók többsége ragadozók, betegségek áldozatául esett, vagy nem találtak vissza csoportjaikhoz
- Szaporulat gyakorlatilag nem volt
- Ráadásul a helyiek továbbra is **csökkentették** a számukat...

Arany Oroszlánmajmocska Megmentési Program

A National Zoological Park + Smithsonian Institute egy **programnyilatkozatot** adott ki
Kinyilvánított céljaik közé tartozott:

- *maximalizálják a faj fennmaradási esélyeit természetes élőhelyén*
- *növeljék a közvélemény tájékozottságát a természetvédelmi erőfeszítésekkel kapcsolatban*
- *közüggé tegyék ezeket*
- *más természetvédelmi programokkal együttműködjenek*

Hosszútávú célkitűzés: **egy olyan 20.000 hektáros védett élőhely, mely egy 2000 egyedből álló, önfenntartó oroszlánmajmocska-populációnak ad otthont**

Miért olyan bonyolult feladat a visszatelepítés?

1. Biztosítani kell, hogy a fogságban nevelt populáció tagjai elsajátítsák a táplálék-, búvóhely - és párkeresés képességeit, még mielőtt szabadon engednék őket
2. A populációk genetikai sokféleségét és szaporodóképességét is fenn kell tartani
3. A vadon élő populációk megfogyatkozását okozó tényezőket ki kell küszöbölni / le kell csökkenteni

További erőfeszítések

Tanulva a korábbi kudarcból,ezúttal minden felsorolt problémát figyelembe vettek:

- 2 évenként állományfelmérés
- figyelemmel kísérik az újszülöttek halandóságát
- javaslatot tesznek arra, hogy mely egyedek pároztatása lenne a legelőnyösebb a *genetikai diverzitás* fenntartása szempontjából

- Az állatokat olyan területen engedik szabadon, ahol már nem élnek oroszlánmajmocska populációk.
- Túlélési módszerek tanítása a szabadon bocsájtás előtt, pl: a táplálékot olyan dobozokban / zárt reteszekben adták, melyek kinyitása kitartást és erőfeszítést igényel, DE a *természetes növényzeten való mozgás* megtanulására csak az erdőkben kaptak lehetőséget → a szabadon bocsájtások még ebben a fázisban is sikertelenek voltak ...

- Jelenleg csak azután bocsájtják őket szabadon, miután állatkertek szabadtéri erdeiben megtanulták a fákon való közlekedést, illetve
- Még 18 hónapig etetőhelyeken kapnak ennivalót (*fokozatos szabadon engedés*)
- „*Tanítók*”: vad, csak ideiglenesen befogadott fajtársak alkalmazása → sokkal hamarabb el tudják sajátítani a túlélés ismereteit

A visszatelepítési módszerek immár tökéletesedtek → **nőtt a sikeresség.**

Reserva Biológica Poco das Antas

Onde Fica a Reserva Biológica Poco das Antas

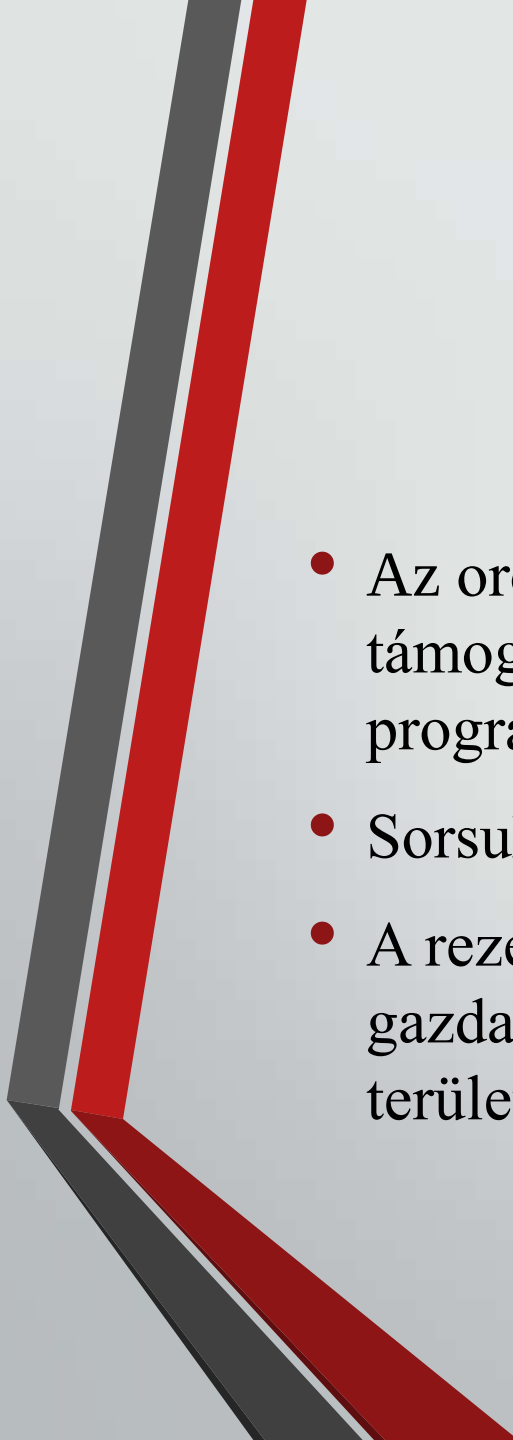
A helyi lakosság szerepe

A kezdeti veszteségek nyilvánvalóvá tették, hogy a helyi lakosság részéről több támogatásra van szükség, ugyanis **az egyedek „eltűnésének” 20 százalékáért emberi tevékenység (orvvadászat) volt felelős**

- rádiókban, televíziókban közzétett közszolgálati felhívások
- állami iskolákban ismeretterjesztő programok
- audiovizuális termékek kiadása, stb...

Nem csak az oroszánmajmocska veszélyeztetett helyzetét, hanem a rezervátumhoz kapcsolódó természetvédelmi célokat is tudatosították az emberekben.

-
- Az oroszánmajmocska kulcsszerepet kapott a rezervátum lakossági támogatásának megszerzésében és a rezervátum természetvédelmi programlogójában is *(TK. 298.oldal)*. →
 - Sorsuk már közügyé vált
 - A rezervátum szomszédságában fekvő 13, magántulajdonú állattenyésztő gazdaság csatlakozott a programhoz → 43%-al növelte a védett élőhelyek területét

-
- 1984 és 96 között 147 egyedet engedtek szabadon, többségüket magánbirtokokon
 - 1996 decemberében közülük mindössze 22 példány élt, viszont 268 kölyök született, 176 életben volt
 - Az újjrahonosított populáción belül a vadonban születettek aránya 88%, mely folyamatosan növekszik → úton van afelé, hogy *önfenntartóvá* váljon

Ami a legfontosabb...

A visszatelepített oroszlánmajmocsákra **büszkék** a nekik otthont adó erdők tulajdonosai. Amikor azt kérdezték tőlük, mit mutatnának meg látogatóknak a helyiek, valamikor azt válaszolták „ *Semmit. Itt csak erdők vannak.* ”

Azonban a természetvédelmi és ismeretterjesztő erőfeszítések eredményeként a helyiek már tudják, hogy sokkal több értéket rejt a környezetük.

Köszönöm a figyelmet!

